

Nr B 42

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående godkännande av avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet; given Stockholms slott den 3 oktober 1958.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollen över finans- och utrikesdepartementsärenden för den 18 juni 1958 och över finansärenden för denna dag samt med överlämnande av ett den 21 juli 1958 undertecknat avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels ock bifalla de förslag i övrigt, om vilkas avlåtande till riksdagen fördragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts
Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

BERTIL

G. E. Sträng

Avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet

Konungariket Sverige och Konungariket Danmark hava överenskommit att avsluta avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

För detta ändamål hava till befullmäktigade ombud utsett:

Hans Majestät Konungen av Sverige:

Sin utomordentlige och befullmäktigade ambassadör i Köpenhamn, Stig Sahlin;

Hans Majestät Konungen av Danmark:

Sin minister för utrikesekonomi, Jens Otto Krag,

vilka, efter att hava granskat varandras fullmakter och funnit dem i god och behörig form, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

1. Detta avtal är tillämpligt å fysiska personer, som äro bosatta i Konungariket Sverige eller i Konungariket Danmark, samt å svenska och danska juridiska personer.

2. Detta avtal skall ej tillämpas å Färöarna och Grönland.

Artikel 2

1. I avtalet inbegripas skatter å inkomst eller förmögenhet, vare sig de upptagas för statens eller kommuns räkning.

Som skatter å inkomst eller förmögenhet anses

A. — Beträffande lagstiftningen i Sverige:

- 1) den statliga inkomstskatten;
- 2) kupongskatten;
- 3) den särskilda sjömansskatten;

Overenskomst mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue

Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige er blevet enige om at indgå en overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue.

I dette øjemed har til befuldmægtigede udnævnt:

Hans Majestæt Kongen af Danmark:

Sin minister for udenrigsøkonomi, Jens Otto Krag;

Hans Majestæt Kongen af Sverige:

Sin overordentlige og befuldmægtigede ambassadør i København, Stig Sahlin,

som, efter at have undersøgt hinandens fuldmagter og fundet dem i god og behörig form, er blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1

1. Denne overenskomst finder anvendelse på fysiske personer, som er bosat i Kongeriget Danmark eller i Kongeriget Sverige, samt på danske og svenske juridiske personer.

2. Denne overenskomst gælder ikke for Færøerne og Grönland.

Artikel 2

1. Overenskomsten angår skatter af indkomst eller formue, hvad enten de udskrives til staten eller til en kommune.

Som skatter af indkomst eller formue anses:

A. For så vidt angår lovgivningen i Danmark:

- 1) indkomst- og formueskat til staten; samt
 - 2) kommunal indkomstskaat.
- B. For så vidt angår lovgivningen i Sverige:

- 4) bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, i den mån de utgå för medverkan vid offentlig tillställning;
- 5) utskiftningsskatten;
- 6) ersättningsskatten;
- 7) den statliga förmögenhets-skatten; samt
- 8) den kommunala inkomstskatten.

B. — Beträffande lagstiftningen i Danmark:

- 1) inkomst- och förmögenhets-skatt till staten; samt
- 2) kommunal inkomstskatt.

C. — Beträffande lagstiftningen såväl i Sverige som i Danmark:

skatter, som utgå efter samma grunder som någon av de under A och B angivna skatterna.

2. Såsom skatter å inkomst eller förmögenhet enligt detta avtal anses ej sådana skatter som särskilda skatter å vinst å lotterier och vadhållning samt arvs- och gåvoskatter.

3. Med kommuner förstås i detta avtal kommuner av såväl högre som lägre ordning.

Artikel 3

1. Såfremt ej annat stadgas i detta avtal, beskattas inkomst och förmögenhet allenast i den av staterna, där den skattskyldige är bosatt.

2. Fysisk person anses enligt detta avtal bosatt i en av staterna, om han där har sitt egentliga bo och hemvist eller där stadigvarande vistas eller eljest i beskattningshänseende där skall behandlas på samma sätt som en i staten bosatt person. Skulle han med tillämpning av nämnda regel anses bosatt i båda staterna, skall han enligt detta avtal anses bosatt i den stat, med vilken han har de starkaste personliga och ekonomiska förbindelserna. Kan frågan om var personen skall anses bosatt icke avgöras med tillämpning av sistnämnda regel, anses han vara bosatt i den stat, i vilken han äger medborgarskap; är han medborgare i bå-

- 1) inkomstskatten til staten;
- 2) kuponskatten;
- 3) den særlige sømandsskat;
- 4) »bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter» i det omfang de udskrives for medvirkning ved offentlig forestilling;
- 5) »utskiftningsskatten»;
- 6) »ersättningsskatten»;
- 7) formueskatten til staten; samt
- 8) den kommunale indkomstskat.

C. For så vidt angår lovgivningen såvel i Danmark som i Sverige:

skatter, der udskrives på samme grundlag som nogen af de under A og B nævnte skatter.

2. Som skatter af indkomst eller formue efter denne overenskomst anses ikke særlige skatter på lotterigevinst og væddemål samt arve- og gaveskatter.

3. Ved kommuner forstås i denne overenskomst kommuner af såvel højere som lavere orden.

Artikel 3

1. Såfremt ikke andet er fastsat i denne overenskomst, beskattes indkomst og formue kun i den af staterne, hvor den skattepligtige er bosat.

2. Fysisk person anses ifølge denne overenskomst for at være bosat i en af staterne, hvis han der har sin faste bopæl og hjemsted eller stadig opholder sig der, eller iøvrigt i henseende til beskatningen der skal behandles på samme måde som en i staten bosat person. Skulle anvendelsen af den nævnte regel medføre, at han måtte anses for bosat i begge stater, skal han ifølge denne overenskomst anses for bosat i den stat, med hvilken han har de stærkeste personlige og økonomiske forbindelser. Kan spørgsmålet om, hvor den pågældende skal anses for at være bosat, ikke afgøres ved anvendelse af sidstnævnte regel, anses han for at

da staterna eller är han icke medborgare i någon av dessa, skola de behöriga myndigheterna i de båda staterna träffa överenskommelse från fall till fall.

3. För skattskyldig, som utflyttar från den ena staten för att bosätta sig i den andra, upphör skattskyldigheten till inkomstskatt i förstnämnda stat — såvitt skattskyldigheten är beroende å den skattskyldiges bosättning — med utgången av den dag, under vilken utflyttningen slutförts.

Såvitt angår beskattning av förmögenhet skall, i händelse av flyttning från den ena staten till den andra, vardera staten äga förfara enligt sin skattelagstiftning, med mindre de behöriga myndigheterna i de båda staterna i särskilda fall överenskomma om undantag.

4. Juridisk person anses enligt detta avtal bosatt i den stat, vars nationalitet den äger.

En juridisk person anses hava svensk, respektive dansk nationalitet, om den juridiska personen inregistrerats i Sverige, respektive Danmark. Juridisk person, vilken icke inregistrerats, anses äga den stats nationalitet, inom vilken styrelsen eller högsta förvaltningen har sitt säte.

S. k. holdingbolag anses hava den stats nationalitet, inom vars område dess verkliga ledning utövas.

5. Oskift dödsbo anses vara bosatt i den av de båda staterna, där den avlidne enligt andra punkten i denna artikel skall anses hava varit bosatt vid sitt frånfälle.

Artikel 4

1. Skatt å inkomst av fast egendom, belägen i en av staterna, utgår allenast i denna stat.

2. Såsom inkomst av fast egendom anses såväl inkomst, som förvärfvas genom omedelbart förvaltande och brukande av den fasta egendomen, som ock inkomst genom ut-

være bosat i den stat, i hvilken han er statsborger; er han statsborger i begge stater, eller er han ikke statsborger i nogen af disse, skal de kompetente myndigheder træffe aftale fra tilfælde til tilfælde.

3. For en skattepligtig, som flytter fra den ene stat for at bosatte sig i den anden, ophører indkomstskattepligten i førstnævnte stat — for så vidt skattepligten er afhængig af den skattepligtiges bopælsforhold — ved udgangen af den dag, flytningen var afsluttet.

For så vidt angår beskatning af formue skal i tilfælde af flytning fra den ene stat til den anden hver stat være berettiget til at gå frem efter sin skattelovgivning, med mindre de kompetente myndigheder i de to stater i særlige tilfælde bliver enige om undtagelser.

4. Juridisk person anses ifølge denne overenskomst for at være bosat i den stat, hvis nationalitet den har.

En juridisk person anses for at have dansk, henholdsvis svensk nationalitet, såfremt den juridiske person er indregistreret i Danmark, henholdsvis Sverige. Juridisk person, der ikke er indregistreret, anses for at have den stats nationalitet, i hvilken bestyrelsen eller den øverste ledelse har sit sæde.

Et såkaldt holdingselskab anses for at have den stats nationalitet, indenfor hvis område den virkelige ledelse udøves.

5. Uskiftet dødsbo anses for at være bosat i den af de to stater, hvor afdøde i henhold til punkt 2 i denne artikel skal anses for at have været bosat ved dødsfaldet.

Artikel 4

1. Skat af indkomst af fast ejendom, beliggende i en af staterne, erlægges kun i denne stat.

2. Som indkomst af fast ejendom anses såvel indkomst, erhvervet ved umiddelbar udnyttelse og brug af den faste ejendom, som indkomst ved udleje, bortforpagtning og en-

hyrning, utarrendering samt varje annat slags användning av egendomen ävensom realisationsvinst, som förvärfvas genom avyttring av fast egendom. I fast egendom inbegripas tillbehör till egendomen, däri inberäknat, såvitt avser lantbruk och skogsbruk, levande och döda inventarier.

Såsom inkomst av fast egendom enligt detta avtal betraktas vidare inkomst genom avverkning av skog på egen eller annans mark så ock inkomst, som må tillkomma avverkaren genom det avverkade virkets forsling till exporthamn, genom dess försäljning inom den stat, där den fasta egendomen är belägen, ävensom genom sådan förädling av virket, som i den staten äger rum annorstädes än å fast driftställe.

Artikel 5

1. Där ej i detta avtal annorlunda stadgas, skall skatt å inkomst av rörelse eller fritt yrke, vilken inkomst härflyter från fast driftställe i en av staterna, utgå allenast i denna stat. Finnas fasta driftställen i båda staterna, uppstår vardera staten skatt å den del av inkomsten, som förvärfvas från fast driftställe inom statens område.

2. Till inkomst av rörelse hänföres såväl inkomst, vilken förvärfvas genom omedelbart bedrivande av rörelse, som ock inkomst genom upplåtelse av driften åt annan ävensom vinst genom avyttring av rörelsen eller del av den eller av föremål, som användes i rörelsen.

Såsom inkomst av rörelse betraktas även inkomst genom delägarskap i företag, dock icke inkomst av aktier eller likartade värdepapper. Med likartade värdepapper förstås, såvitt gällande lagstiftning i Sverige angår, bevis å andelar i svenska ekonomiska föreningar samt, såvitt gällande lagstiftning i Danmark angår, bevis å andelar, som innehavas av kommanditdelägare, intressenter, andels-

hvar anden slags användelse af ejendommen, samt realisationsfortjeneste, der erhverves ved afhændelse af fast ejendom. Fast ejendom omfatter tilbehør til ejendommen, herunder — for så vidt angår landbrug og skovbrug — besætning, redskaber og andet løsøre.

Som indkomst af fast ejendom betragtes ifølge denne overenskomst endvidere indkomst ved fældning af skov på egen eller andens grund, såvel som indkomst, der måtte tilkomme producenten ved det fældede tømmeres befordring til eksporthavn, ved dets salg i den stat, hvor den faste ejendom er beliggende, samt ved sådan forädling af tømmeret, som finder sted i denne stat andetsteds end på fast driftssted.

Artikel 5

1. Såfremt ikke andet er bestemt i denne overenskomst, skal skat af indkomst af erhvervsvirksomhed eller frit erhverv, som hidrører fra fast driftssted i en af staterne, kun erlægges i denne stat. Findes faste driftssteder i begge stater, oppebærer hver stat skat af den del af indkomsten, der erhverves fra fast driftssted indenfor den pågældende stats område.

2. Som indkomst af erhvervsvirksomhed anses såvel indkomst, erhvervet ved umiddelbar drift af virksomheden, som indkomst ved virksomhedens udleje till en anden, samt fortjeneste ved afhændelse af virksomheden eller en del af denne eller af genstande, som anvendes i virksomheden.

Som indkomst af erhvervsvirksomhed anses også indkomst, som nogen oppebærer som deltager i en virksomhed, dog ikke indkomst af aktier eller lignende værdipapirer. Ved lignende værdipapirer forstås, for så vidt den gældende lovgivning i Danmark angår, andelsbeviser, som indehaves af kommanditister, interessenter, andelshavere eller andre ikke fuldt ansvarlige deltagere i er-

havare eller andra begränsat ansvariga delägare i förvärvsverksamhet.

3. Till inkomst av fritt yrke räknas särskilt inkomst av självständigt bedriven vetenskaplig, konstnärlig, undervisande och uppfostrande verksamhet ävensom verksamhet som läkare, advokat, arkitekt och ingenjör.

Artikel 6

1. Såsom fast driftställe anses varje plats, å vilken för stadigvarande bruk vid rörelsens eller yrkets utövande finnes särskild anläggning eller vidtagits särskild anordning, såsom plats där företaget har sin ledning, kontor, filial, tillverkningsplats, verkstad eller dylikt, försäljningsställe, varunederlag ävensom gruva eller annan liknande fyndighet, som är föremål för bearbetning.

2. Med fast driftställe likställs plats för byggnadsföretag, vars utförande överskridit eller, såvitt förutses kan, kommer att överskrida en tidrymd av tolv månader.

3. Fast driftställe föreligger jämväl, då ett i den ena staten hemmahörande företag har en representant (agent) i den andra staten, som därstädes är stadigvarande verksam för företagets räkning samt befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

Däremot skall fast driftställe ej anses föreligga allenast på den grund, att ett i den ena staten hemmahörande företag har ett dotterföretag i den andra staten eller där upprätthåller affärsförbindelser blott genom en fullständigt oberoende representant eller genom en representant (agent), som visserligen är stadigvarande verksam för företagets räkning men blott förmedlar affärer utan att vara befullmäktigad att avsluta affärer å företagets vägnar.

Artikel 7

Då ett företag i en av staterna bedriver rörelse i den andra staten

hvertsvirksomhed samt, for så vidt den gældende lovgivning i Sverige angår, beviser for andele i svenske økonomiske foreninger.

3. Som inkomst af frit erhverv anses navnlig inkomst af selvstændigt drevet videnskabelig, kunstnerisk, undervisende og opdragende virksomhed, samt virksomhed som læge, sagfører, arkitekt og ingeniør.

Artikel 6

1. Som fast driftssted anses ethvert sted, hvor der findes særligt anlæg eller er truffet særlig foranstaltning til stadig brug ved virksomhedens eller erhvervets udøvelse, såsom sted, hvor foretagendet har sin ledelse, kontor, filial, produktionssted, værksted eller lignende, salgssted, varelager, grube eller anden lignende naturforekomst, som er genstand for udnyttelse.

2. Med fast driftssted ligestilles plads for byggeføretagende, hvis udførelse har overskredet, eller såvidt det kan forudses, kommer til at overskride et tidsrum af tolv måneder.

3. Fast driftssted foreligger også, når et i den ene stat hjemmehørende føretagende i den anden stat har en repræsentant (agent), som stadig virker der for føretagendets regning og har fuldmagt til at afslutte forretninger på føretagendets vegne.

Derimod skal fast driftssted ikke anses for at foreligge alene af den grund, at et i den ene stat hjemmehørende føretagende har et datterselskab i den anden stat eller der opretholder forretningsforbindelser alene gennem en fuldstændig uafhængig repræsentant eller gennem en repræsentant (agent), som vel stadig virker for føretagendets regning, men kun formidler forretninger uden at have fuldmagt til at afslutte forretninger på føretagendets vegne.

Artikel 7

Når et føretagende i en af staterne driver virksomhed i den anden stat

från ett därstädes beläget fast driftställe, skall i fråga om fördelningen av beskattningsrätten iakttagas följande. Det fasta driftstället skall anses hava åtnjutit den inkomst av rörelsen, som driftstället kan antagas skola hava åtnjutit, därest driftstället varit ett helt fristående företag som självständigt avslutat affärer med det företag, vartill det fasta driftstället hörer. Därest det fasta driftstället har självständig bokföring, bör densamma, där så ske kan, läggas till grund för inkomstens bestämmande, därvid dock, därest den på grundval av bokföringen redovisade inkomsten avviker från den som med tillämpning av ovan angivna princip skulle hava framkommit, erforderlig rättelse av den redovisade inkomsten skall ske vid taxeringen. Anses bokföringen icke kunna läggas till grund för inkomstberäkningen, må inkomsten fastställas till skälig procentsats av driftställets bruttoinkomst. Där omständigheterna icke till annat föranleda, skall procentsatsen fastställas med ledning av motsvarande uppgifter för liknande företag inom samma stat. Då så erfordras, skola de behöriga myndigheterna från fall till fall träffa särskilda överenskommelser rörande uppdelning av beskattningsrätten.

Myndigheterna skola hålla varandra underkunniga om den inkomst, som i nu avsedda fall påföres ett fast driftställe i endera staten, samt söka i samförstånd avgöra frågan om beskattningsrättens riktiga fördelning.

Artikel 8

1. Inkomst av företag för utövande av sjöfart eller luftfart, vars verkliga ledning har sitt säte i en av staterna, beskattas allenast i denna stat.

2. I de fall, då luftfart utövas av konsortium med delägare från de båda staterna, skall, om konsortiet icke är juridisk person, inkomsten av verksamheten beskattas allenast hos

fra et der beliggende fast driftssted, skal følgende iagttages med hensyn til fordelingen af beskatningsretten: Det faste driftssted skal anses for at have oppebåret den indkomst af virksomheden, som driftsstedet kan antages at ville have oppebåret, såfremt driftsstedet havde været et helt uafhængigt foretagende, som selvstændigt havde afsluttet forretninger med det foretagende, som det faste driftssted tilhører. Hvis det faste driftssted har selvstændig bogføring, bør denne, hvor det kan ske, lægges til grund ved indkomstens opgørelse, men når den på grundlag af bogføringen opgjorte indkomst afviger fra den, som ville være fremkommet ved anvendelse af det ovenfor angivne princip, skal behørig berigtigelse af den opgjorte indkomst finde sted ved ligningen. Findes bogføringen ikke at kunne lægges til grund ved indkomstopgørelsen, kan indkomsten fastsættes til en rimelig procentdel af driftsstedets omsætning. Når forholdene ikke kræver andet, skal procentsatsen fastsættes under hensyntagen til tilsvarende opgørelser for lignende foretagender i samme stat. Når det er påkrævet, skal de kompetente myndigheder fra tilfælde til tilfælde træffe særlige aftaler om fordelingen af beskatningsretten.

Myndighederne skal give hinanden underretning om den indkomst, af hvilken et fast driftssted i en af staterne i sådanne tilfælde ansættes, og søge i mindelighed at afgøre spørgsmålet om beskatningsrettens rigtige fordeling.

Artikel 8

1. Indkomst af foretagende, der udøver skibs- eller luftfartsvirksomhed, og hvis virkelige ledelse har sit sæde i en af staterne, beskattes kun i denne stat.

2. I tilfælde, hvor luftfartsvirksomhed udøves af et konsortium med deltagere fra begge stater, skal indkomsten af virksomheden, dersom konsortiet ikke er en juridisk per-

delägarna samt i vardera staten endast till den del inkomsten belöper på delägare i den staten.

Artikel 9

1. Royalty, som utgår för nyttjande av fast egendom eller för bearbetande av gruva eller annan fyndighet, beskattas allenast i den av staterna, där den fasta egendomen, gruvan eller fyndigheten är belägen.

2. Annan royalty än som avses i första punkten beskattas i den stat, där inkomsttagaren är bosatt.

Med uttrycket royalty förstås i denna punkt varje slag av royalty (eller annat periodiskt utgående belopp) som utbetalas såsom ersättning för nyttjanderätten eller ensamrätten till varje slag av författar- och förlagsrätt, patent, ritning, hemlig fabriktionsmetod och recept, varumärke eller dylikt.

Artikel 10

1. Utdelning å aktier beskattas allenast i den stat, där den, som mottager utdelningen, är bosatt.

2. Utdelning från ett aktiebolag i Danmark, som tillfaller ett aktiebolag i Sverige, skall i Sverige vara undantagen från beskattning i den utsträckning som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i Sverige, därest båda bolagen hade varit bosatta därstädes.

3. Utdelning från ett aktiebolag i Sverige, som tillfaller ett aktiebolag i Danmark, skall i Danmark vara undantagen från beskattning i den utsträckning som fallet skulle hava varit enligt skattelagstiftningen i Danmark, därest båda bolagen hade varit bosatta därstädes.

4. Vad ovan i denna artikel sägs beträffande aktiebolag i Sverige samt utdelning från sådant aktiebolag skall äga motsvarande tillämpning i fråga om ekonomisk förening i Sverige eller utdelning från sådan förening.

Vad ovan i denna artikel sägs be-

son, kun beskattes hos deltagerne og således, at hver stat kun beskatter den del, som tilfalder en deltager i denne stat.

Artikel 9

1. Royalty, som erlægges for udnyttelsen af fast ejendom eller for driften af grube eller anden naturforekomst, beskattes kun i den af staterne, hvor den faste ejendom, gruben eller naturforekomsten er beliggende.

2. Anden royalty end omhandlet under punkt 1 beskattes i den stat, hvor indtægtsnyderen er bosat.

Med udtrykket royalty forstås i dette punkt enhver slags royalty (eller andet periodisk forfaldende beløb), der erlægges som vederlag for brugsretten eller eneretten til enhver art af forfatter- og forlagsret, patent, tegning, hemmelig fabriktionsmetode og recept, varemærke eller lignende.

Artikel 10

1. Aktieudbytte beskattes kun i den stat, hvor den, som modtager udbyttet, er bosat.

2. Udbytte fra et aktieselskab i Danmark, som tilfalder et aktieselskab i Sverige, skal i Sverige være fritaget for beskatning i det omfang, dette ville have været tilfældet efter skattelovgivningen i Sverige, såfremt begge selskaber havde været bosat der.

3. Udbytte fra et aktieselskab i Sverige, som tilfalder et aktieselskab i Danmark, skal i Danmark være fritaget for beskatning i det omfang, dette ville have været tilfældet efter skattelovgivningen i Danmark, såfremt begge selskaber havde været bosat der.

4. Hvad der er bestemt ovenfor i denne artikel med hensyn til aktieselskaber i Sverige og udbytte fra sådanne selskaber skal finde tilsvarende anvendelse, når det drejer sig om økonomiske foreninger i Sverige eller udbytte fra sådanne foreninger.

Hvad der er bestemt ovenfor i den-

träffande aktiebolag i Danmark samt utdelning från sådant aktiebolag skall äga motsvarande tillämpning i fråga om andra bolag och sammanslutningar med delad eller eljest begränsad ansvarighet i Danmark, eller utdelning från sådant bolag eller sådan sammanslutning.

Artikel 11

1. Där ej bestämmelserna nedan i denna artikel till annat föranleda, skall inkomst av personligt arbete (inkomst av fritt yrke härunder icke inbegripen samt ej heller pensioner och livräntor) beskattas allenast i den stat, där den skattskyldige utövat den verksamhet, från vilken inkomsten härrör.

2. Inkomst av arbete, som helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller danskt fartyg, beskattas allenast i den stat, vars nationalitet fartyget äger.

3. Emellertid skall inkomst av arbete beskattas i den stat, där den skattskyldige är bosatt, i följande fall:

a) då en i den ena staten bosatt och där anställd person på grund av sin tjänst uppehåller sig inom den andra statens område under en tidrymd eller tidrymder, som sammanlagt icke överstiga 183 dagar under kalenderåret, samt han erhåller sina löneförmåner uteslutande från sin i den förra staten bosatte arbetsgivare;

b) då arbetet helt och hållet eller till huvudsaklig del fullgöres ombord å svenskt eller danskt luftfartyg;

c) då fråga är om ersättningar, vilka ett aktiebolag, som är bosatt i en av staterna, utbetalar till ledamöter av styrelse, representantskap, kontrollkommitté eller dylikt, vilka ledamöter äro bosatta i den andra staten och vilka uppbära ersättningen uteslutande i sin här avsedda egenskap;

d) då fysisk person, som är bosatt i en av staterna, förvärvar inkomst genom arbete i den andra

ne artikel med hensyn till aktieselskaber i Danmark og udbytte fra sådanne selskaber skal finde tilsvarende anvendelse, når det drejer sig om andre selskaber og sammenslutninger med delt eller på anden måde begrænset ansvar i Danmark, eller udbytte fra sådanne selskaber eller sammenslutninger.

Artikel 11

1. Såfremt ikke andet følger af de nedenfor anførte bestemmelser i denne artikel, beskattes indkomst af personligt arbejde (herunder ikke medregnet indkomst af frit erhverv og ej heller pensioner og livrenter) kun i den stat, hvor den skattepligtige har udført den virksomhed, hvorved indkomsten er indtjent.

2. Indkomst af arbejde, som helt eller hovedsageligt udføres ombord på dansk eller svensk skib, skal kun beskattes i den stat, hvis nationalitet skibet har.

3. Indkomst af arbejde skal dog beskattes i den stat, hvor den skattepligtige er bosat, i følgende tilfælde:

a) hvor en i den ene stat bosat og der ansat person på grund af sin tjeneste opholder sig på den anden stats område i et eller flere tidsrum, som tilsammen ikke overstiger 183 dage indenfor et kalenderår, og modtager sin løn udelukkende fra sin i den første stat bosatte arbejdsgiver;

b) hvor arbejdet helt eller hovedsageligt udføres ombord på dansk eller svensk luftfartøj;

c) hvor et aktieselskab, der er bosat i en af staterne, udbetaler vederlag til medlemmer af dets bestyrelse, repræsentantskab, kontrolkomité eller lignende, hvis medlemmerne er bosat i den anden stat og udelukkende oppebærer vederlaget i deres her omhandlede egenskab;

d) hvor en fysisk person, som er bosat i en af staterne, oppebærer indkomst for arbejde i den an-

staten eller ombord å fartyg med denna andra stats nationalitet, men inkomsten icke beskattas, vare sig statligt eller kommunalt, i denna andra stat; samt

e) då studerande vid universitet eller högskola i den ena staten uppbär ersättning på grund av anställning i den andra staten, vilken anställning innehaves för att erhålla för studierna erforderlig praktisk utbildning samt varar under högst 100 dagar under ett och samma kalenderår.

Artikel 12

Oavsett vad eljest i detta avtal stadgas, skola skådespelare, filmskådespelare, radio- eller televisionartister, musiker, idrottsmän och dylika, vilka medverka vid offentlig tillställning, beskattas för inkomst av denna sin verksamhet allenast i den stat, där verksamheten utövas; dock att bestämmelsen i artikel 11, punkt 3 d), härvidlag skall äga motsvarande tillämpning.

Artikel 13

Studerande samt hantverks- och affärspraktikanter, som allenast i studie- eller utbildningssyfte uppehålla sig i en av staterna, underkastas icke beskattning i denna stat för belopp, som de för underhåll, studier eller utbildning mottaga från utlandet.

Artikel 14

För förmögenhet, bestående av fast egendom eller tillbehör till egendomen — däri inberäknat, såvitt avser lantbruk och skogsbruk, levande och döda inventarier — utgår skatt allenast i den stat, där egendomen är belägen.

För förmögenhet, nedlagd i rörelse eller fritt yrke, utgår skatt allenast i den stat, vilken enligt bestämmelserna i detta avtal skatt å inkomst av samma förmögenhet tillkommer.

den stat eller ombord på skib med denne anden stats nationalitet, men indkomsten icke beskattes, hverken af stat eller kommune, i denne stat; samt

e) hvor en studerende ved universitet eller højere læreanstalt i den ene stat oppebærer vederlag for beskæftigelse i den anden stat, som han har påtaget sig for at opnå en for studierne nødvendig praktisk uddannelse og som varer højst 100 dage inden for samme kalenderår.

Artikel 12

Uanset hvad der iøvrigt er bestemt i denne overenskomst, skal skuespillere, filmsskuespillere, optrædende i radio eller fjernsyn, musikere, sportsfolk og andre, der medvirker ved offentlig forestilling, kun beskattes af indkomst fra sådan virksomhed i den stat, hvor virksomheden udøves; bestemmelsen i artikel 11, punkt 3 d), skal dog finde tilsvarende anvendelse i disse tilfælde.

Artikel 13

Studerende, lærlinge og lignende, der udelukkende i studie- eller uddannelsesøjemed opholder sig i en af staterne, beskattes ikke i denne stat af beløb, som de modtager fra udlandet til underhold, studier eller uddannelse.

Artikel 14

Formue bestående i fast ejendom eller tilbehør til ejendommen — herunder besætning, redskaber og andet løsøre, for så vidt angår landbrug eller skovbrug — beskattes kun i den stat, hvor ejendommen er beliggende.

Formue, knyttet til erhvervsvirksomhed eller frit erhverv, beskattes kun i den stat, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst er berettiget til at kræve skat af indkomsten af samme formue.

Artikel 15

Inkomst eller förmögenhet, för vilken oskiftet dödsbo jämlikt detta avtal beskattas i den ena staten, må ej tillika beskattas hos dödsbodelägarer i den andra staten.

Artikel 16

Vardera staten äger i enlighet med sin interna lagstiftning verkställa omräkning av inkomst och förmögenhet i sådana fall, då

a) ett företag i en av staterna direkt eller indirekt deltagar i ledningen eller övervakningen av ett företag i den andra staten eller äger del i detta företags kapital eller

b) samma personer direkt eller indirekt deltaga i ledningen eller övervakningen av såväl ett företag i en av staterna som ett företag i den andra staten eller äga del i båda dessa företags kapital.

Då sådan fråga uppkommer i en av staterna, skall den behöriga myndigheten i den andra staten underlättas härom i syfte att erforderlig justering skall ske i fråga om beräkningen av det därstädes befintliga företags inkomst och förmögenhet. De behöriga myndigheterna skola, där anledning föreligger, träffa skäligt avgörande rörande inkomstens eller förmögenhetens beräkning.

Artikel 17

1. Medborgare i en av staterna skola icke i den andra staten underkastas någon beskattning, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än den beskattning, som medborgare i denna andra stat äro eller kunna bliva därstädes underkastade; och skola de i den danska lagstiftningen om skatt till staten givna föreskrifterna rörande viss lägsta skattesats vid inkomst- och förmögenhetsbeskattningen av i Danmark ej bosatta fysiska personer icke äga tillämpning å fysiska personer bosatta i Sverige.

Artikel 15

Indkomst eller formue, hvoraf uskiftet dødsbo i henhold til denne overenskomst beskattes i den ene stat, kan ikke tillige beskattes hos lodtagere i boet i den anden stat.

Artikel 16

Hver stat er berettiget til i overensstemmelse med sin interne lovgivning at foretage berigtigelse af indkomst og formue i tilfælde, hvor

a) et foretagende i en af staterne direkte eller indirekte deltagar i ledelsen eller kontrollen af et foretagende i den anden stat eller ejer en del af dette foretagendes kapital, eller

b) samme personer direkte eller indirekte deltagar i ledelsen eller kontrollen af såvel et foretagende i en af staterne som et foretagende i den anden stat eller har andel i begge disse foretagenders kapital.

Når sådanne spørgsmål opstår i en af staterne, skal den kompetente myndighed i den anden stat underrettes herom for at nødvendig berigtigelse skal kunne ske med hensyn til opgørelsen af indkomst og formue for det foretagende, som er hjemmehørende der. Når der foreligger grund dertil, skal de kompetente myndigheder træffe rimelig afgørelse vedrørende indkomstens eller formuens opgørelse.

Artikel 17

1. Statsborgere i en af staterne skal ikke i den anden stat kunne undergives en beskatning, som er af anden art, højere eller mere tyngende end den beskatning, som statsborgere i denne anden stat er eller måtte blive undergivet der; og de i den danske lovgivning om skat til staten indeholdte bestemmelser om en vis minimumssats for beregning af indkomst- og formueskatten for fysiske personer, der ikke er bosat i Danmark, skal ikke finde anvendelse på fysiske personer, der er bosat i Sverige.

2. Juridiska personer, vilka äro bosatta i en av staterna, skola icke i den andra staten underkastas någon beskattning, som är av annat slag, högre eller mer tyngande än den beskattning, som juridiska personer, vilka äro bosatta i denna andra stat, äro eller kunna bliva därstädes underkastade.

Följaktligen skola juridiska personer, vilka äro bosatta i en av de båda staterna, icke bliva föremål för förmögenhetsskatt i den andra staten, så länge i denna stat hemmahörande juridiska personer av samma eller motsvarande slag icke underkastas sådan skatt. Å juridiska personer, som äro bosatta i Sverige men äro underkastade begränsad skattskyldighet i Danmark, skall ej heller tillämpas den i Danmark fastställda lägsta skattesats för statlig inkomstskatt, vilken gäller för juridiska personer, som icke äro bosatta i Danmark.

Föreskriften i första stycket av denna punkt medför icke någon inskränkning av rätten att i Danmark påföra juridiska personer, vilka icke äro bosatta i Danmark men därstädes äro underkastade begränsad skattskyldighet, inkomstskatt i enlighet med den skatteskala, som gäller för fysiska personer.

Artikel 18

Den stat, i vilken den skattskyldige är bosatt, må vid bestämmande av skatten använda den skattesats, som skulle hava tillämpats om även inkomst eller förmögenhet, som enligt föreskrifterna i detta avtal äro i beskattningshänseende förbehållna den andra staten, tagits till beskattning i förstnämnda stat.

Artikel 19

Detta avtal inverkar icke på rätten att åtnjuta eventuella, längre gående befrielser, som i kraft av folkrättens allmänna regler medgivits el-

2. Juridiske personer, som er bosat i en af staterne, skal ikke i den anden stat kunne undergives en beskattning, som er af anden art, højere eller mere tyngende end den beskattning, som juridiske personer, der er bosat i denne anden stat, er eller måtte blive undergivet der.

Følgelig skal juridiske personer, der er bosat i en af staterne, ikke formuebeskattes i den anden stat, så længe i denne stat hjemmehørende juridiske personer af samme eller lignende art ikke undergives en sådan skat. Juridiske personer, der er bosat i Sverige, men begrænset skattepligtige i Danmark, skal heller ikke være underkastet den minimumsats, der i Danmark er fastsat for indkomstbeskatning til staten af juridiske personer, der ikke er bosat i Danmark.

Bestemmelsen i første stykke af dette punkt medfører ikke nogen indskrænkning af retten til i Danmark at indkomstbeskatte juridiske personer, der ikke er bosat i Danmark, men som der er undergivet begrænset skattepligt, i overensstemmelse med den skatteskala, som gælder for fysiske personer.

Artikel 18

Den stat, hvor den skattepligtige er bosat, har adgang til ved fastsættelsen af skatten at anvende den skattesats, der skulle have været bragt til anvendelse, hvis også den indkomst eller formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst i beskatningsmæssig henseende er forbeholdt den anden stat, var inddraget under beskatning i førstnævnte stat.

Artikel 19

Denne overenskomst indvirker ikke på retten til at nyde eventuelle videregående skattefritagelser, som i kraft af folkerettens almindelige reg-

ler framdeles må komma att medgivas diplomatiska och konsulära befattningshavare.

I den mån på grund av sådana längre gående befrielser skatter å inkomst eller förmögenhet icke påföras i anställningsstaten, förbehålles beskattningen hemlandet.

Artikel 20

Kan skattskyldig visa, att av beskattningsmyndigheterna i de avtalslutande staterna vidtagna åtgärder för honom medfört eller komma att medföra dubbelbeskattning, må han häremot göra erinringar hos den stat, där han är bosatt. Anses erinringarna grundade, kan denna stats behöriga myndighet träffa överenskommelse med den andra stats behöriga myndighet för att undvika dubbelbeskattning.

Artikel 21

I fall, då svårighet eller tvivelsmål uppkommer vid detta avtals tolkning och tillämpning, kunna de behöriga myndigheterna i de båda avtalslutande staterna träffa särskilda överenskommelser.

Artikel 22

De avtalslutande staterna förbinda sig att överlämna åt sina behöriga myndigheter att träffa skäligt avgörande av varje annan fråga, som, på grund av olikhet mellan de i de båda staterna gällande principerna angående skattens utgörande eller eljest, kan, utan att vara uttryckligen reglerad i detta avtal, uppstå beträffande de direkta skatterna.

Artikel 23

Med »behöriga myndigheter» avses i detta avtal, såvitt fråga är om Sverige, finansdepartementet samt, såvitt fråga är om Danmark, finansministern eller ock sådan myndighet i envar av dessa stater, åt vilken uppdragits att i finansdepartementets respektive finansministerns ställe handhava frågor enligt detta avtal.

ler er eller i framtiden måtte blive indrømmet diplomatiske og konsulære tjenestemænd.

I det omfang, hvori der på grund af sådanne yderligere skattefritagelser ikke sker beskatning af indkomst eller formue i ansættelseslandet, forbeholdes beskatningsretten hjemlandet.

Artikel 20

Kan den skattepligtige påvise, at den fremgangsmåde, som skattemyndighederne i de kontraherende stater har anvendt, for ham har medført eller vil medføre dobbeltbeskatning, kan han gøre indsigelse herimod hos den stat, hvor han er bosat. Anses indsigelsen for begrundet, kan denne stats kompetente myndighed træffe aftale med den anden stats kompetente myndighed for at undgå dobbeltbeskatning.

Artikel 21

I tilfælde, hvor der opstår vanskeligheder eller tvivl ved fortolkningen og anvendelsen af denne overenskomst, kan de kompetente myndigheder i de to kontraherende stater træffe særskilte aftaler.

Artikel 22

De kontraherende stater forpligter sig til at overlade til deres kompetente myndigheder at træffe rimelig afgørelse af ethvert andet spørgsmål, som — uden at være udtrykkeligt reguleret i denne overenskomst — på grund af forskelligheder mellem de i de to stater gældende principper for skattens påligning eller i øvrigt kan opstå vedrørende de direkte skatter.

Artikel 23

Ved »kompetente myndigheder» forstås i denne overenskomst, for så vidt angår Danmark, finansministeren og, for så vidt angår Sverige, finansdepartementet eller den myndighed i hver af disse stater, som bemyndiges til i finansministerens, henholdsvis finansdepartementets sted at behandle spørgsmål i henhold til denne overenskomst.

Artikel 24

1. Detta avtal må, antingen i dess helhet eller med överenskomna jämkningar, utvidgas till att avse även Färöarna och Grönland, under förutsättning att därstädes påföras skatter, som äro i huvudsak likartade med de skatter, vilka äro angivna i artikel 2 av detta avtal. Beträffande sådan utvidgning skola de båda staterna överenskomma genom notväxling; i dessa noter skola fastställas den tidpunkt, från vilken utvidgningen skall äga giltighet, samt de jämkningar och de villkor (inbegripet sådana som avse uppsägning) under vilka avtalet skall vara tillämpligt.

2. Därest detta avtal jämlikt artikel 27 upphör att gälla, skall, om icke annat uttryckligen överenskommits mellan de båda staterna, avtalet även upphöra att gälla beträffande de områden, vartill avtalet må ha va utsträckt jämlikt denna artikel.

Artikel 25

Detta avtal skall ratificeras för Sveriges del med riksdagens samtycke av Hans Majestät Konungen av Sverige och för Danmarks del av Hans Majestät Konungen av Danmark. Ratifikationshandlingarna skola snarast möjligt utväxlas i Stockholm.

Avtalet träder i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna.

Artikel 26

Sedan ratifikationshandlingarna utväxlats, skall avtalet äga tillämpning:

a) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, som utgå på grund av 1959 eller senare års taxeringar;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning den 1 januari 1958 eller senare;

Artikel 24

1. Gyldigheden af denne overenskomst kan enten i sin helhed eller med de ændringer, hvorom der er enighed, udvides til Færøerne og Grønland, hvis der her udskrives skatter af i alt væsentligt samme karakter som de skatter, der er opregnet i artikel 2 i denne overenskomst. Om sådan udvidelse skal de to stater træffe aftale ved udveksling af noter; i disse noter skal det fastsættes, fra hvilket tidspunkt udvidelsen skal have gyldighed, og med hvilke ændringer og under hvilke betingelser (herunder ophørsvilkår) overenskomsten skal bringes til anvendelse.

2. Såfremt denne overenskomst i henhold til artikel 27 ophører at gælde skal den, medmindre andet er udtrykkeligt aftalt mellem de to stater, også ophøre at gælde for de områder, hvortil den i henhold til denne artikel måtte være udvidet.

Artikel 25

Denne overenskomst skal ratificeres for Danmarks vedkommende af Hans Majestæt Kongen af Danmark og for Sveriges vedkommende med rigsdagens samtykke af Hans Majestæt Kongen af Sverige. Ratifikationsdokumenterne skal snarest muligt udveksles i Stockholm.

Overenskomsten træder i kraft med udvekslingen af ratifikationsdokumenterne.

Artikel 26

Når udvekslingen af ratifikationsdokumenterne har fundet sted, finder overenskomsten anvendelse:

a) i Danmark:

på skatter af indkomst eller formue, som udskrives på grundlag af skatteligningen for skatteåret 1959/60 eller senere skatteår.

b) i Sverige:

på indkomstskat til staten, kommunal indkomstskat og formueskat til staten, som udskrives på grund-

beträffande särskild sjömansskatt, som utgår från och med den 1 januari 1958;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter, som belöpa å tiden från och med den 1 januari 1958;

beträffande övriga skatter, för vilka taxering verkställes under år 1959 eller senare år;

b) i Danmark:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering för skatteåret 1959/60 eller senare skatteår.

Vid ikraftträdandet av detta avtal upphör avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet att gälla; dock att sistnämnda avtal alltjämt skall äga tillämpning i fråga om skatt på grund av taxering eller eftertaxering för tidigare år än ovan angivits.

Artikel 27

Avtalet förblir gällande, så länge detsamma icke uppsäges av någon av de avtalsslutande staterna. Uppsägning skall äga rum minst sex månader före kalenderårets utgång. Har denna uppsägningstid iakttagits, tillämpas avtalet sista gången:

a) i Sverige:

beträffande statlig inkomstskatt, kommunal inkomstskatt och statlig förmögenhetsskatt, som utgå på grund av taxering året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande kupongskatt å sådan utdelning, som förfaller till betalning det år, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande särskild sjömansskatt, som utgår det år, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättig-

lag of skatteligningen for 1959 eller senere år;

på kupongskat af sådant udbytte, som forfalder til udbetaling den 1. januar 1958 eller senere;

på særlig sømandsskat, som udskrives fra og med 1. januar 1958;

på »bevillningsavgifter for særskilda förmåner och rättigheter», som udskrives i tiden fra og med 1. januar 1958;

på øvrige skatter, som udskrives i året 1959 eller senere år.

Når denne overenskomst træder i kraft, skal overenskomsten af 27. oktober 1953 mellem Kongeriget Danmark og Kongeriget Sverige til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af indkomst og formue ophøre at gælde; sidstnævnte overenskomst skal dog finde anvendelse på skatter, der er pålignet på grundlag af ansættelser eller revision af ansættelser for tidligere år end ovenfor anført.

Artikel 27

Overenskomsten forbliver gældende, så længe den ikke opsiges af nogen af de kontraherende stater. Opsigelse skal finde sted mindst seks måneder før et kalenderårs udgang. Er dette opsigelsesvarsel blevet iagttaget, finder overenskomsten sidste gang anvendelse:

a) i Danmark:

på skatter af indkomst eller formue, som udskrives på grundlag af skatteligningen for det skatteår, som begynder i det kalenderår, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen har fundet sted;

b) i Sverige:
på indkomstskat til staten, kommunal indkomstskat og formueskat til staten, som udskrives på grundlag af skatteligningen for det år, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen har fundet sted;

på kupongskat af sådant udbyt-

heter, som belöpa å det år, varunder uppsägningen ägde rum;

beträffande övriga skatter, för vilka taxering verkställles året närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum;

b) i Danmark:

beträffande sådana skatter å inkomst eller förmögenhet, som utgå på grund av taxering för det skatteår, som börjar under kalenderåret närmast efter det, varunder uppsägningen ägde rum.

Till bekräftelse härå hava de båda staternas befullmäktigade ombud undertecknat avtalet och försett det samma med sina sigill.

Som skedde i Köpenhamn i dubbla exemplar, på svenska och danska språken, vilka båda texter äga lika vitsord, den 21 juli 1958.

Stig Sahlin
(L. S.)

te, der forfalder til betaling i det år, i hvilket opsigelsen finder sted; på særlig sømandsskat, som udskrives i det år, i hvilket opsigelsen finder sted;

på »bevillningsavgifter for særskilda förmåner och rättigheter», som udskrives i det år, i hvilket opsigelsen finder sted;

på øvrige skatter, der udskrives i det år, der følger nærmest efter det, i hvilket opsigelsen finder sted.

Til bekræftelse herpå har de to staters befuldmægtigede undertegnet denne overenskomst og forsynet den med deres segl.

Udfærdiget i København i to eksemplarer på dansk og svensk, således at de to tekster har samme gyldighed, den 21. juli 1958.

J. O. Krag
(L. S.)

*Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t
Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 juni
1958.*

Närvarande:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Efter gemensam beredning med ministern för utrikes ärendena anmäler chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, fråga om *godkännande av förslag till nytt avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet* samt anför därvid.

Den 27 oktober 1953 träffades mellan Sverige och Danmark avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet (se SFS 1953: 747 samt prop. 1953: 237).

Nämnda avtal utgjorde en revidering på vissa punkter av ett den 6 maj 1932 undertecknat avtal i ämnet. Då 1953 års avtal träffades förelåg enighet om att, sedan vissa ändringar vidtagits i dansk skattelagstiftning, nya förhandlingar borde upptagas mellan Sverige och Danmark i avsikt att företaga en mera allmän översyn av avtalsbestämmelserna. I avvaktan på genomförandet av de åsyftade ändringarna hade det syntts nödvändigt att bibehålla bl. a. vissa relativt invecklade regler avseende beskattningen vid flyttning mellan Sverige och Danmark.

I den danska lagstiftningen har sedermera införts ändrade bestämmelser, vilka är av betydelse för nyss angivna regler och som skulle möjliggöra en förenkling av desamma. Tilläggas må att mot bakgrunden av de åsyftade ändringarna Danmark den 22 februari 1957 avslutat ett avtal med Norge om undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, vilket avtal i väsentliga hänseenden står i överensstämmelse med det nya avtal i ämnet som Sverige ingått med Norge den 27 september 1956. Det svensk-norska avtalet, som numera trätt i kraft, är intaget i prop. 1956: 187.

Med hänsyn till nyssnämnda förhållanden har tidpunkten ansetts lämplig för en allmän översyn av det nu gällande svensk-danska dubbelbeskattningsavtalet av den 27 oktober 1953. I syfte att genomföra denna översyn har förhandlingar ägt rum i Köpenhamn under tiden den 2—den 5 september

1957 mellan representanter för svenska och danska regeringarna. Förhandlingarna har å svensk sida förts av chefen för finansdepartementets rättsavdelning Carl Åbjörnsson, f. d. skattedirektören K. G. A. Sandström, byråcheferna i finansdepartementet Sten Walberg och Ivan Eckersten samt byråchefen i riksskattenämnden Stefan Dryselius.

Efter kompletterande skriftväxling har enighet nåtts om ett nytt, på svenska och danska språken avfattat förslag till avtal mellan de båda länderna för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet. Förslaget till avtal har därefter underställts respektive regeringar för godkännande.

Avtalsförslaget har remitterats till *kammarrätten*, som i utlåtande den 7 februari 1958 förklarar sig icke ha funnit anledning till erinran mot det samma.

Sedermera har enighet uppnåtts om viss av ny dansk lagstiftning betingad ändring i avtalsförslaget. Avtalsförslaget torde i dess sålunda modifierade lydelse jämte ett rörande paraferingen av avtalsförslaget fört protokoll få såsom *bilaga*¹ fogas vid protokollet i detta ärende.

Under hand har meddelats att man å dansk sida är beredd att underteckna det föreliggande förslaget till nytt avtal. Jag torde nu få anmäla frågan om godkännande av förslaget å svensk sida.

Förslaget till nytt avtal överensstämmer till sitt sakliga innehåll i väsentliga delar med 1953 års svensk-danska avtal och har utformats i nära anslutning till förenämnda 1956 års svensk-norska avtal. Liksom i motsvarande fall skett i fråga om sistnämnda avtal har bestämmelserna i slutprotokollet till 1953 års svensk-danska avtal — i den mån de ansetts böra bibehållas — inarbetats i själva avtalstexten. En del ändringar har vidtagits i samband med denna omläggning. De är emellertid av i huvudsak formell natur. De ändringar av mera väsentlig betydelse som föreslås i förhållande till nu gällande svensk-danska avtal avser främst de inledningsvis antydda reglerna rörande flyttning mellan Sverige och Danmark ävensom beskattning av aktieutdelning och av viss arbetsinkomst.

Vad beträffar reglerna rörande *flyttning mellan de båda staterna* må först erinras om de ändringar som — såsom förut angivits — i berörda hänseende vidtagits i den danska lagstiftningen. De åsyftade ändringarna avser främst beskattningen vid inflyttning till Danmark. För en person som bosätter sig i Danmark inträder skattskyldigheten från och med den närmast efter bosättningen följande 1 april, 1 juli, 1 oktober eller 1 januari. I motsats till vad som gällde vid tidpunkten för ingåendet av 1953 års avtal omfattar skattskyldigheten ej längre inkomst som förvärvats före dagen för inflyttningen till Danmark. I stället beskattas den som inflyttar till Danmark under den första tiden efter inflyttningen för den inkomst han för-

¹ Förslaget till avtal har här uteslutits. Det vid propositionen fogade avtalet överensstämmer med avtalsförslaget utom därutinnan *att* ombudens namn tillagts i ingressen, *att* ratifikationsortens namn införts i artikel 25 samt *att*, sedan datering och underskrift verkställets, uppgift härom införts.

väntas uppbära efter det skattskyldighet i Danmark inträtt. Därefter tillämpas samma regler för den nyinflyttade som för övriga i Danmark bosatta skattskyldiga, d. v. s. inkomsten under föregående kalenderår lägges till grund för beskattningen. Beträffande beskattningen vid utflyttning från Danmark har numera i den danska lagstiftningen genomförts sådan ändring att skattskyldighet för den som utflyttat upphör från och med det kvartalskifte, som följer närmast efter utflyttningen.

På grundval av de sålunda i den danska lagstiftningen vidtagna ändringarna föreslås nu vid flyttning mellan de båda staterna skola användas den i nyare dubbelbeskattningsavtal vanligen tillämpade regeln att skattskyldigheten till inkomstskatt i den stat, varifrån utflyttning sker, skall upphöra i och med dagen för utflyttningen (artikel 3 punkt 3 första stycket). De nu gällande i slutprotokollet till 1953 års avtal intagna invecklade bestämmelserna avseende flyttning skulle därmed bortfalla. Den föreslagna förenklade regeln omfattar dock icke beskattning av förmögenhet. Såvitt angår dylik beskattning förutsättes liksom hittills överenskommelser i särskilda fall kunna träffas, därest i samband med flyttningen mellan de båda länderna dubbelbeskattning skulle uppkomma (artikel 3 punkt 3 andra stycket).

Enligt 1953 års avtal gäller i fråga om *aktieutdelning* att — oaktat beskattningsrätten i princip tillkommer den stat, där utdelningsmottagaren är bosatt — den stat, varifrån utdelningen betalas, har rätt att innehålla en källskatt av 5 procent av utdelningen. Detta förbehåll har ej medtagits i avtalsförslaget, varför härvidlag en i vissa fall kvarstående dubbelbeskattning bortfaller. Förslaget innebär även en viss omläggning av bestämmelserna rörande beskattningen av utdelningar mellan svenska och danska bolag i nära anslutning till motsvarande bestämmelser i 1956 års svensk-norska avtal. Genom förslaget (artikel 10) kommer utdelning som ett svenskt aktiebolag eller en svensk ekonomisk förening uppbär från likartat bolag eller sammanslutning i Danmark att i beskattningshänseende behandlas på samma sätt som utdelning från annat svenskt aktiebolag eller annan svensk ekonomisk förening.

Med 1953 års avtal infördes i förhållandet mellan Sverige och Danmark den huvudregeln för beskattning av *personligt arbete* att sådan inkomst skulle beskattas i den stat, där arbetstagaren utövat sin verksamhet. I förslaget till nytt avtal bibehålles denna huvudregel, vilken för övrigt ger uttryck för den i internationella dubbelbeskattningssammanhang sedvanligen tillämpade principen. Vid översynen av avtalsbestämmelserna har det — i anslutning till vad som gäller enligt 1956 års svensk-norska avtal — befunnits önskvärt att stadga vissa undantag från huvudregeln ävensom komplettera densamma med en särskild bestämmelse rörande skådespelare m. fl. vilka yrkesmässigt ägnar sig åt offentlig nöjesverksamhet. Undantagen avser främst fall av tillfällig vistelse i utövningsstaten på uppdrag av arbetsgivare i hemlandet (den s. k. montörregeln), vidare inkomst av arbete som fullgöres ombord å luftfartyg, ersättning uppburen i egenskap av styrelseledamot samt studerandes inkomst av viss praktikanttjänstgöring. Såsom

framgår av artikel 11 punkt 3 av förslaget avses dylika inkomster skola beskattas i den stat, där inkomsttagaren är bosatt. Vad angår verksamhet som utövas av skådespelare m. fl. finns en särskild regel intagen i artikel 12 av förslaget av innebörd att inkomst av sådan verksamhet i princip alltid skall beskattas i den stat, där densamma utövats. I motsats till vad som gäller enligt 1953 års avtal inbegripes under avtalet de svenska bevillningsavgifterna för särskilda förmåner och rättigheter, i den mån de utgår för medverkan vid offentlig tillställning (artikel 2 punkt 1 A 4). I detta hänseende hittills kvarstående dubbelbeskattning undanröjes sålunda.

Beträffande de föreslagna bestämmelserna om beskattning av inkomst av personligt arbete torde även böra påpekas att i artikel 11 punkt 2 intagits en föreskrift rörande sjömans inkomst ombord å svenskt respektive danskt fartyg motsvarande den i gällande avtal tillämpade regeln. En i Sverige bosatt sjöman som arbetar ombord å ett danskt fartyg skall sålunda — liksom hittills — erlagga skatt till Danmark för denna inkomst. I samband med antagandet av den nya sjömansskatteförordningen, vilken träder i kraft den 1 januari 1959, förutsattes att den i Sverige bosatte sjömannen skulle i fråga om den sålunda erlagda danska sjömansskatten i princip behandlas på samma sätt som om han erlagt svensk sjömansskatt (prop. 1958: 92). Härför torde erfordras att vissa särskilda föreskrifter lämnas (rörande ortsavdrag m. m.); detta synes lämpligen böra ske i samband med utfärdande av blivande tillämpningskungörelse rörande det nu föreslagna avtalet.

Liksom skett i 1956 års svensk-norska avtal har i förslaget intagits en bestämmelse, varigenom möjlighet öppnas för de jämlikt avtalet behöriga myndigheterna att reglera vissa dubbelbeskattningsspörsmål, som ej kunnat upptagas i avtalet (artikel 22). De båda förhandlingsdelegationerna har i uttalande till paraferingsprotokollet anfört vissa exempel å frågor som skulle kunna regleras i den i artikel 22 angivna ordningen.

I fråga om *avtalets ikraftträdande* föreslås att detsamma skall träda i kraft med utväxlingen av ratifikationshandlingarna (artikel 25); det skall förbli gällande så länge detsamma ej uppsäges från någondera sidan (artikel 27). Efter ikraftträdandet skall avtalet tillämpas för första gången för Sveriges del vid 1959 års taxering och för Danmarks vidkommande beträffande taxering för skatteåret 1959/60. I fråga om svensk kupongskatt blir avtalet tillämpligt från och med den 1 januari 1958. I och med att det nya avtalet träder i kraft skall 1953 års svensk-danska avtal upphöra att gälla.

Sammanfattningsvis får jag anföra följande. De nu avslutade svensk-danska dubbelbeskattningsförhandlingarna har, såsom inledningsvis angivits, främst avsett dels en förenkling av vissa bestämmelser i gällande avtal beträffande inkomst- och förmögenhetsskatter och dels en allmän översyn av detta avtal i anslutning till de svensk-norska och dansk-norska avtal i ämnet som ingåtts under 1956 resp. 1957. Det har därvid framstått som synnerligen önskvärt att i görligaste mån söka nå överensstämmelse i av-

talsbestämmelserna mellan de nordiska länderna. Såsom framgår av en jämförelse mellan nyssnämnda svensk-norska avtal och det föreliggande förslaget till svensk-danskt avtal kvarstår dem emellan endast smärre skiljaktigheter såvitt gäller frågor av nämnvärd betydelse. Att en anpassning av angivet slag sker finner jag tillfredsställande och av värde ej minst för det nordiska ekonomiska samarbetet. Omläggningen av det svensk-danska avtalet varigenom detta erhållit motsvarande avfattning som det svensk-norska är även i och för sig ägnat att underlätta tillämpningen av förstnämnda avtal, varjämte viss jämlikt 1953 års avtal kvarstående dubbelbeskattning bortfaller. Jämväl i övrigt synes det föreliggande avtalsförslaget, varom de båda ländernas förhandlingsdelegationer enats, innebära en tillfredsställande lösning av hithörande spörsmål och jag får därför tillstyrka att detsamma godkännes. Jag vill i anslutning härtill understryka, att från svensk sida någon erinran inte torde vara att rikta mot att vad i det särskilda paraferingsprotokollet upptagits vinner beaktande vid avtalets tillämpning.

Under erinran att det torde ankomma på ministern för utrikes ärendena att göra framställning rörande avtalets undertecknande hemställer föredragande departementschefen härefter, att Kungl. Maj:t måtte för sin del godkänna det föreliggande förslaget till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

Denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan bifaller Hans Maj:t Konungen.

Ur protokollet:
Ake Sanell

Protokoll rörande parafering av ett förslag till nytt dubbelbeskattningsavtal mellan Sverige och Danmark, hållet i København den 5 september 1957

§ 1.

Efter förhandlingar under tiden 2—5 september 1957 mellan särskilt utsedda ombud paraferades svensk och dansk text till ett förslag till nytt avtal mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet.

§ 2.

Ombuden enades om följande uttalanden rörande bestämmelserna i nedan angivna artiklar i avtalsförslaget:

Artikel 11: Då i artikel 11, punkt 3 a), talas om 183 dagar, användes uttrycket »dag» i betydelsen av helt dygn. Vid bedömande av huruvida en person, som är bosatt i den ena staten, vistats mer än 183 dagar i den andra staten, skall följaktligen hänsyn icke tagas till dygn, varunder han tillbringat dygnsvilan i den stat, där han är bosatt, men under annan tid av samma dygn vistats i den andra staten.

Därest Sverige eller Danmark inför särskild skatt å sjömän, bosatta i nämnda stater, eller därest förslag, som biträtts av Sverige och Danmark, framlägges om införande av en gemensam nordisk sjömansskatt, böra förhandlingar, därest så av omständigheterna påkallas, upptagas mellan de båda staterna i och för omprövning av de i artikel 11 givna föreskrifterna.

Artikel 22: Såsom exempel å frågor, vilka bland andra sådana kunna regleras i den i artikel 22 angivna ordning, må anföras:

Sådana fall, då tillgångar, vilka utskiftas av ett aktiebolag i den ena staten och vilka därvid i denna stat beskattas hos aktiebolaget men icke hos mottagaren därav, på grund av olikheterna mellan skattelagstiftningen i de båda staterna beskattas även hos mottagaren, därest denne är bosatt i den andra staten.

Sådana fall, då en i den ena staten bosatt person utbetalar underhållsbidrag till sitt i den andra staten bosatta barn samt de båda staternas interna skatteregler leda till, att bidragsgivaren icke erhåller avdrag för bidraget vid taxeringen i den stat, där han är bosatt, medan barnet beskattas för det uppburna bidraget i den stat, där barnet är bosatt.

§ 3.

Ombuden å ömse sidor utfäste sig att söka utverka vederbörligt godkännande av de synpunkter, som kommit till uttryck i § 2 här ovan.

København den 5 september 1957.

För den svenska delegationen:

Carl Abjörnsson

På den danske delegations vegne:

Poul Plate

Utdrag av protokollet över utrikesdepartementsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 18 juni 1958.

N ä r v a r a n d e:

Ministern för utrikes ärendena UNDÉN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDSTRÖM, LANGE, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, KJELLIN, JOHANSSON.

Kungl. Maj:t har denna dag på föredragning av chefen för finansdepartementet godkänt förslag till avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet, vilket avtal enligt dess art. 25 skall ratificeras.

Kungl. Maj:t finner gott bemyndiga beskickningschefen i Köpenhamn att underteckna avtalet.

Ur protokollet:

P. Bothén

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Regenten, Hertigen av Halland, i statsrådet å Stockholms slott den 3 oktober 1958.

Närvarande:

Statsministern ERLANDER, statsråden NILSSON, STRÄNG, ANDERSSON, LINDELL, LINDHOLM, KLING, SKOGLUND, EDENMAN, NETZÉN, JOHANSSON,.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anför efter gemensam beredning med tillförordnade chefen för utrikesdepartementet, statsrådet Kling.

Sedan Kungl. Maj:t den 18 juni 1958 bemyndigat beskickningschefen i Köpenhamn att för Sveriges del underteckna avtal mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å inkomst och förmögenhet av en lydelse svarande mot det förslag Kungl. Maj:t tidigare samma dag för sin del godkänt, har avtalet den 21 juli 1958 blivit vederbörligen undertecknat.

I anledning härav hemställer jag, under åberopande av vad jag den 18 juni 1958 anförde i ärendet, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen att

dels godkänna nämnda avtal;

dels bemyndiga Kungl. Maj:t eller, i den mån Kungl. Maj:t därom förordnar, riksskattenämnden att, därest det för genomförande av ifrågakvarande avtal erfordras, vidtagna ändringar i verkställda taxeringar, vare sig dessa har avseende å statliga eller kommunala skatter, ävensom i eljest vidtagna åtgärder, varigenom sådana skatter påförts;

dels ock bemyndiga Kungl. Maj:t att, i den omfattning Kungl. Maj:t bestämmer, uppdraga åt riksskattenämnden att övertaga de med tillämpningen av ifrågakvarande avtal sammanhängande arbetsuppgifter, vilkas handläggning eljest skulle ankomma på Kungl. Maj:t.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställer förordnar Hans Kungl. Höghet Regenten, att proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar skall avlåtast till riksdagen.

Ur protokollet:

Karl-Henrik Ekberg